

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Martina Karneta Dvacet let výzkumu sociální stratifikace v ČR

Předkládaná bakalářská práce Martina Karneta je jeho druhým pokusem o zpracování poměrně velkého tématu dvaceti let vývoje výzkumu sociální stratifikace v ČR. Tentokrát diplomant zvolil odlišný přístup ke zpracování tématu, a to srovnání dvou okrajových období tohoto časového rozmezí, období těsně porevolučního, a současnost. Tomuto cíli pak odpovídá členění práce, kdy autor nejdříve představuje základní pojmy, pak stručně představuje období předrevolučních výzkumů, a následují čtyři kapitoly postupně se věnující těmto dvěma obdobím, mezidobím a srovnáním. V závěru práce diplomant stručně charakterizuje tři zkoumaná časová období.

Musím bohužel na úvod konstatovat, že se autor z některých výtek první oponentury nepoučil a nezpracoval je (za všechny bych mohl uvést „shrnutí osobností“ na začátku práce).

Co se týče samotného zpracování tématu, autor představuje poměrně rozsáhlou kolekci textů, týkajících se daného tématu, přičemž toto představení lze asi nejlépe charakterizovat jako anotovaný přehled publikací na dané téma, který je rozčleněn ve sledovaných časových obdobích dle vhodně zvolených tematických kategorií. Rozdělení velkého objemu textu do těchto kategorií je výsledkem autorova vlastního úsilí a představuje jeho vlastní přínos ke zpracování tématu. Funkčnost tohoto rozdělení dokládá i fakt, že se s jeho pomocí autorovi podařilo vyčerpát při představení podstatnou část textů. Mohl by autor při obhajobě zdůvodnit volbu této klasifikace před jinou alternativou?

Celkové zpracování trpí čtyřmi hlavními nedostatky. Za prvé, text obsahuje na můj vkus až příliš velké množství redundantních a opakuje se informací. Je opravdu nutné vysvětlovat, co označuje pojem „Pražské jaro“ (pozn. 7), či co znamená pojem nivelizace (pozn. 17) ? Bylo opravdu nutné tolikrát v různých variantách opakovat, že Machoninova práce byla významná a že se stal po roce 1969 pro režim nežádoucí? Druhým, odvozeným problémem je opakované rozebírání některých textů, a to často v kapitolách, do nichž dle jejich názvu nepatří. Tak např. autor v části věnované výzkumu sociální stratifikace před r. 1989 rozebírá publikace z let 2004 a 2010, či v kapitole o aktuálním výzkumu představuje publikaci Matějů a Řehákové z roku 1992. Třetím a práci zřejmě nejvíce poškozujícím problémem je autorova práce s použitými texty. Autor představuje velké množství publikací prostřednictvím nepropojených sérií útržkovitých několikavětých anotací, přičemž obsah představovaných publikací není nijak výrazně analyticky využit - autor dle mého názoru mohl daleko více vzájemně konfrontovat užité odborné texty, byť by mělo jít jen o konfrontaci v rámci sledování vývoje vědění ve sledované disciplíně. Extrémní, nikoli však bohužel

netypickou ukázkou může být autorovo představení publikace Šmídové, Janouškové a Katrňáka slovy „Tito autoři došli svou analýzou k poměrně komplikovaným závěrům“ (str. 38).

Za čtvrté, diplomant používá současně odkazování v textu a pod čarou pomocí plné bibliografické citace, což je nepřípustné; na škodu je také časté užívání výrazů „autoři“ či „publikace“, u nichž by měly být následovat příslušné odkazy (např. str. 18, 46).

Dotazy na závěr: v čem např. spočívala „obsahová analýza různých děl“, o níž autor mluví na str. 47 a co označuje pojem „diferenciace témat“ v názvu sedmé kapitoly? Proč je dle autora „logické“, že se téma transformace odebralo do „ústraní“?

Ponechávám na komisi zvážení závažnosti nedostatků v citování odborných zdrojů, mimo tento nedostatek práci doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji známku dobře.

V Grossschweidnitz, 14.6.2012

Mgr. Petr Lupač